

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. S. Sabæ, quo modo, in necessitate, à Deo fuerit prouisum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

ipse cognouit frumentum nostrum. Scit ergo nos indigere; & tanquam pater, non sinit indigere, ad desperationem. Miseretur, vt Pater; iuuat vt Dominus; præuenit, vt Deus.

Narrat è Cyrillo Baronius, An. Seruatoris 513. in Laura, monachis sub Saba degentibus adeò aliquando victui necessaria defuisse, vt ne quidem panis suppeteret Missæ sacrificio peragendo. Is, qui penum ex officio curabat, monuit Sabam, imminere diem Dominicum, neque præsto esse panem, qui posset in Christi corpus consecrari. Nihil ea inopia Sabam turbauit; iussit insuper sacra fidenter & sperari, & apparari. *Est fidelis*, inquit, *qui iubet crastinum manere liberum à sollicitudine, quod attinet ad usum corporis.* Nondum aduenerat Dominicus dies, & ecce adsunt quidam facie incogniti equisones, cum triginta iumentorum onere. Onus autem erat frumentum vinum, oleum, & alia monachis idonea ad alimentum; adeò copiosè congesta, vt Laura capere vix posset. His illatis, anxio monitori suo dixit Sabas: *Quid ais Sacrumne dimitemus ministerium?* Qua voce ita perculit diffidentis animum, vt in genua procumbens exiguæ suæ erga Deum confidentiæ veniam, cum lachrymis, flagitaret. Igitur & tu, Lector, *quid in te stas, & non stas? Projice te in eum; noli metuere, non te subtrahet, vt cadas, aut fame pereas.* Quoties expertus es illius opem, cum non videres, vnde iuari posses? Ne igitur imposturum diffidas, quia experientiâ sperare didicisti.

De sanctissimo nostri ordinis Fundatore Ignatio Loiola, in vita eius hæc scribit Ribadeneira. *Atq; in hac firmissima in Deum spe, pecuniæq; desipientia, Ignatij altitudo animi multum excellit. Erat enim voluntate, req; pauperrimus: animo, Deiq; fiducia opulentissimus. Quapropter nullum qui ad institutum nostrum aptus, vocatusq; à Deo videretur, à Societate vnquam exclusit, propter nostrarum rerum tenuitatem. Illudq; frequenter vsurpabat, nos quidem Deo seruamus: ille certissimè reget nos, & nihil nobis deerit. Iactemus cogitatum nostrum in Dominum, & ille nos enutriet. Speremus in Domino, & faciamus bonitatem, & pascemur in diuitijs eius. Et cum quidam non ex externis modo, sed etiam ex domesticis vehementer mirarentur, qua fretus spe, tam multos Ignatius nullis certis redditibus fultus Rome haberet, quibus alendis magne facultates vix sufficerent, idq; familiariter ex ipso quererent: an nescitis (inquit) quantas vires spes in Deum habeat? vel ignoratis, parum illi esse loci, vbi omnia abunde suppetant?*

IX.

Baron. t.6.
An. 513. &
Cyrill. in vi-
ta Sabæ, a-
pud Sur. 5.
Decemb.
Matth. 6.

S. Augustin.
lib. 8. Con-
fess. c. 11.

X.

Petr. Riba-
den. l. 5. vitæ
S. Ignatij. c.
9.